

Konstrukcja dachu

Od poprawności projektu i wykonania więźby dachowej zależy bezpieczeństwo domowników. Tylko solidna, trwała i fachowo wykonana sprostą ciężarowi pokrycia (i śniegu) oraz oprze się działaniu wiatru i wilgoci.

Jakie są elementy więźby dachowej?

Poszczególne elementy konstrukcji dachowej noszą zwyczajowe nazwy i czasami – zależnie od regionu Polski – można spotkać się z innym nazewnictwem.

Murlata – pozioma belka o przekroju kwadratowym zamocowana do ścian. Na murlatach opierają się krokwie i krawężnice łączone z nimi na złącza zaciosowe lub łączniki stalowe.

Krokiew – skośny element nośny konstrukcji dachowej. Krokwie połączone parami na górze tworzą szczyt dachu nazywany kalenicą. Mają przekrój prostokątny o stosunku szerokości do wysokości około 1:2. W załamaniach wklęsłych (koszach) połąci dachowej montowane są krokwie o większym przekroju nazywane krokwiemi koszowymi.

Krawężnica – pełni rolę krokwi na wypukłym załamaniu połąci dachowej – narożu. Montowana jest jak krokiew koszowa.

Jętka – pozioma belka łącząca pary krokwi w około 1/3 ich długości mierzonej od szczytu. Pełni funkcję tak zwanej podpory pośredniej zwiększającej nośność krokwi. Jętki mają zwykle przekrój taki jak krokwie, ale można je również montować z cieńszych desek przybitych obustronnie do krokwi. Jętka musi mieć dostateczną sztywność, dlatego jeśli jest wykonana

z desek, co około 1 m między deskami wstawia się klocki usztywniające.

Płatew – pozioma belka podparta słupami, na której opierają się krokwie w środku ich długości. Płatew wykonuje się z krawędziaków o przekroju kwadratowym lub ze stalowych belek dwuteowych (jeśli przenoszą duże obciążenia).

Kleszcze – deski grubości 25-35 mm spinające krokwie w konstrukcjach płatwiowych na poziomie płatwi. Zapobiegają rozsunięciu się krokwi.

Kulawka – krokiew o zmniejszonej długości łącząca krawężnicę lub krokiew koszową z murlatą.

Dźwigar – prefabrykowany element konstrukcyjny z klejonych płyt OSB lub desek połączonych łącznikami stalowymi.

Miecze – skośnie ustawione belki, łączące słupy z płatwami. Zmniejszają rozpiętość podparcia płatwi i usztywniają więźbę dachową w kierunku podłużnym.

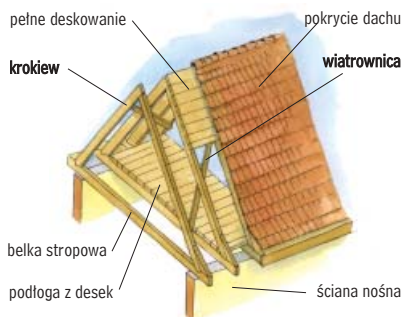
Wiatrownica – drewniana deska lub łąta ukośnie mocowana do krokwi od spodu. Jej zadaniem jest usztywnienie konstrukcji więźby dachowej w kierunku podłużnym. Zapewnia współpracę wiaźarów przy obciążeniu wiatrem.

Belka podwalinowa – belka na stropie, na której opierają się słupy w dachu o konstrukcji płatwiowo-kleszczowej.

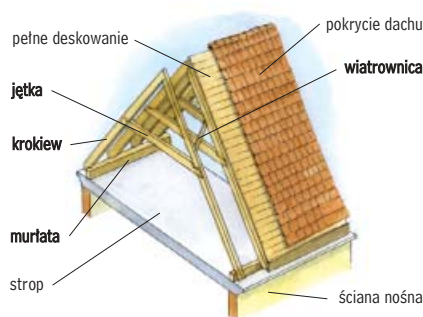
Jak zmienia się konstrukcję więźby?

W zależności od sposobu projektowania czasami trzeba dostosować więźbę dachową do zamiany lekkiego pokrycia (blachodachówki, gont bitumiczny) na ciężkie (dachówki ceramiczne, cementowe, strzecha). **Pamiętajmy, że o sposobie ewentualnego wzmocnienia więźby decyduje tylko uprawniony projektant.** W więźbie o prostej konstrukcji wystarczy odpowiednio zwiększyć przekroje krokwi i zagęścić ich rozstaw, w bardziej skomplikowanej trzeba będzie zmienić wymiary wszystkich jej elementów. Czasem zmiana konstrukcji dachu wynika z małej dostępności elementów drewnianych o określonych przekrojach. Zawsze można użyć elementów grubszych lub szerszych, ale może się okazać, że trudno będzie je połączyć z innymi elementami konstrukcyjnymi. Zmniejszenie przekrojów głównych elementów nośnych wymusza zmniejszenie odstępów między nimi lub zagęszczenie podpór. Jeśli zdecydujemy się na montaż prefabrykowanych dźwigarów dachowych, to przekonstruowaniem więźby zajmie się ich producent, przystosowując ją na podstawie projektu do nowego rozwiązania.

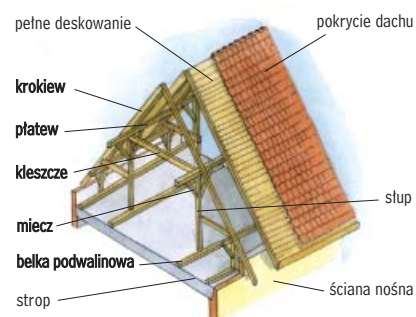
Niektóre konstrukcje dachowe opierają się na słupach ustawionych na poddaszu. Często okazuje się, że płatew musi mieć większy przekrój.

Dach o konstrukcji krokwiowej

Dach o konstrukcji jętkowej

Dach o konstrukcji płatwiowo-kleszczowej

Co można zmienić w więźbie dachowej?

Większości domów jednorodzinnych montuje się tak zwane ciesielskie konstrukcje dachowe, projektowane w sposób uproszczony. Nie oznacza to jednak, że można dowolnie zmieniać rozmieszczenie elementów więźby, wymiary ich przekrojów czy kąt nachylenia połaci dachu. Wszelkie zmiany przekraczające 10% zaprojektowanych wymiarów powinien zatwierdzić uprawniony projektant. Konieczność zmiany konstrukcji więźby może być spowodowana zamianą rodzaju pokrycia dachowego, dostosowaniem do możliwości materiałowych i wykonawczych, zmianami w aranżacji pomieszczeń poddasza, montażem okien dachowych, kolektorów słonecznych lub dobudowania lukarny.

Trzeba jednak pamiętać, że niektóre zmiany wymagają uzyskania nowego pozwolenia na budowę. Jeśli na przykład dobudujemy lukarnę lub znacznie zmienimy kąt nachylenia połaci dachowej bądź jej kształt, mogą być później problemy z odbiorem budynku. Jeśli zmniejszy się szerokość krokwi, trzeba proporcjonalnie zmniejszyć odstęp między nimi.

Natomiast zmniejszenie wysokości krokwi wymaga przeliczenia jej wytrzymałości na przewidywane obciążenie.

Jak kupować drewno na konstrukcję dachową?

Konstrukcję więźby dachowej wykonuje się z elementów z drewna iglastego (najczęściej sosnowego) – belek, krawędziaków, łat i desek. Informacja o ilości i asortymencie drewna czasami jest zamieszczona w projekcie w formie gotowego zestawienia. Jeśli go nie ma, taki wykaz zwykle przygotowuje cieśla, który będzie budował więźbę.

Główne elementy konstrukcyjne muszą mieć wytrzymałość odpowiadającą przewidzianej przez projektanta klasie drewna, zwykle K 27 lub K 33. Liczba oznacza wytrzymałość drewna na zginanie. Kupując w małych firmach rzadko spotyka się drewno badane pod względem wytrzymałościowym. W zasadzie drewno można uznać za przydatne, jeśli nie widać śladów zgnilizny, licznych sęków o dużej średnicy, wyraźnych zwichroań. Pęknięcia wzdłużne, zwłaszcza w grubych elementach, są dopuszczalne i nie powodują istotnego zmniejszenia wytrzymałości.

Drewno konstrukcyjne można kupić w składach drzewnych, bezpośrednio w tartaku lub u producenta elementów konstrukcji drewnianych. Najlepiej kupować drewno w firmie, która dostarczy materiał odpowiednio przycięty, zaimpregnowany i wysuszony. Tartaki dostarczają najczęściej drewno mokre, a w składach kupimy elementy o standardowej długości, może więc pozostać znaczna ilość odpadów. Najskuteczniejszą metodą ochrony drewna

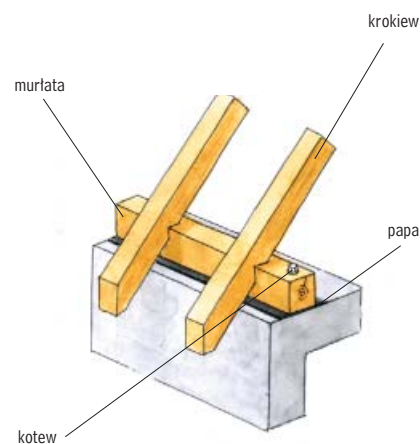
Drewno do budowy więźby dachowej najlepiej kupować w firmie, która dostarczy materiał odpowiednio przycięty, zaimpregnowany i wysuszony (fot. Mabudo)

jest impregnacja próżniowo-ciśnieniowa, wtedy impregnat wnika głęboko i skutecznie chroni przed korozją biologiczną i owadami. Urzędzeniami do takiej impregnacji dysponują nieliczne firmy, ale warto właśnie tam zamawiać drewno. Inna metoda impregnacji – przez zanurzenie – może być przeprowadzona nawet we własnym zakresie, ale impregnat wniknie głęboko w strukturę drewna, jeśli będzie ono dobrze wysuszone. Powierzchniowa impregnacja przez malowanie pędzlem lub pistoletem nie gwarantuje skutecznej ochrony, zwłaszcza gdy w drewnie są już siedliska owadów. Wilgotność drewna użytego do budowy więźby nie powinna przekraczać 20%, gdyż zbyt mokre drewno podczas wysychania będzie się pęczyć i deformować pokrycie dachu.

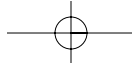
Jak mocować murlaty?

Murlata łączy ściany domu z konstrukcją dachową i przenosi obciążenie od dachu na mury. Przekrój murlaty jest kwadratowy i wynosi zazwyczaj 10x10 cm – 15x15 cm. Murlaty mocuje się do ścian kolankowych za pomocą zabetonowanych w nich wcześniej kotew z nagwintowanymi końcówkami. Odstęp między kotwami powinien wynosić około 1,5 m, przy czym trzeba zwrócić uwagę, aby nie wypadały one w osi krokwi. Przed ułożeniem murlaty, ścianę kolankową trzeba wypoziomować i wyrównać oraz ułożyć na niej izolację przeciwwilgociową z dwóch warstw papy podkładowej, która ochroni drewno przed podciąganiem wil-

goci z muru. Murlata powinna być montowana równoległe do krawędzi ściany. Pod nakrętki mocujące murlatę podkłada się podkładki stalowe dużej średnicy. Ścianka kolankowa jest zazwyczaj znacznie dłuższa niż długość dostępnych belek, dlatego trzeba je połączyć na złącza zakładkowe, wzmocnione gwoździami lub klamrą ciesielską. Elementy metalowe warto zabezpieczyć farbą antykorozyjną. Jeśli okap dachowy nie będzie osłonięty od spodu podbitką, po zamocowaniu murlat i oparciu na nich krokwi, trzeba domurować od zewnątrz cienką ściankę zasłaniającą murlatę do wysokości górnej powierzchni krokwi.

Mocowanie murlaty i oparcie krokwi na murlacie

MÓJ PIERWSZY DOM

Jak wykończyć widoczne elementy konstrukcji dachowej?

Niektóre elementy konstrukcji dachu pełnią często rolę dekoracyjną i przed zamontowaniem powinny być odpowiednio wykończone. W przeciwnym razie trudno je będzie ostrugać lub pomalować w wykonanym już dachu. Najczęściej są to krokwie szczytowe oraz jętki, a także nieosłonięte podbitką końcówki krokwi wzdłuż okapu. Trzeba wówczas ułożyć wokół okapu pełne deskowanie, aby od dołu nie było widać spodniej strony pokrycia dachowego. Krokwie lub ich końcówki należy czterostronnie ostrugać, ściąć krawędzie i kilkakrotnie pokryć lakierobejcą. Widoczne od dołu deskowanie należy ułożyć z ostruganych i łączonych na pióro i wpust desek pokrytych lakierem dekoracyjnym. Jeśli w dachu nie będzie sztywnego poszycia z desek, deskowanie okapów w szczytach domu można przybić do listwy osadzonej w skosach tej ściany.

fol. VELUX

Jak łączy się elementy konstrukcyjne dachu?

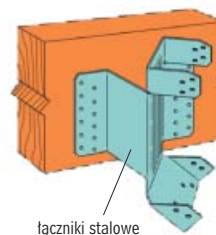
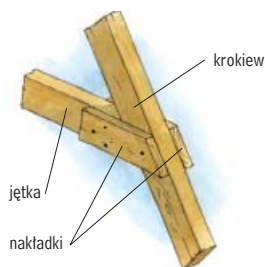
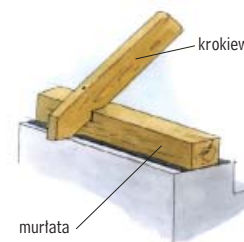
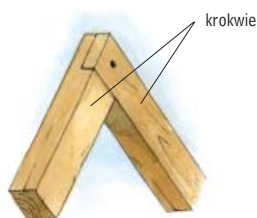
W możliwie najprostszy sposób. Dlatego tradycyjne i trudne do wykonania złącza, zastępuje się obecnie prostymi połączeniami, które są wzmocniane gwoździami lub śrubami. Oczywiście sposób łączenia elementów drewnianych konstrukcji ciesielskich zależy od ich przekroju i wzajemnego ustawienia oraz rodzaju przenoszonych obciążeń. Do najczęściej stosowanych złączy należą: zakładkowe, nakładkowe, zaciosowe i stykowe.

Do łączenia wzdłużnego (elementy ułożone w jednej linii) lub kąтового (elementy ułożone pod kątem) elementów o jednakowym przekroju, np. murłat stosowane są złącza **zakładkowe**. Końce łączonych części są nacinane na połowę grubości, składane i zbijane gwoździami. Złącza **nakładkowe** służą natomiast do łączenia wzdłużnego lub kąтового elementów o jednakowej grubości bez konieczności wykonywania nacięć. Stosuje się je jako dodatkowe wzmocnienie połączeń zakładkowych oraz w połączeniu krokwi z jętką. Dwie nakładki z drewna obejmujące oba elementy, przenoszą obciążenie w takim złączu. Grubość nakładki powinna odpowiadać grubości łączonych części. Nakładki drewniane mogą się jednak rozłupać podczas przybijania gwoździ, dlatego lepiej zastosować sklejkę.

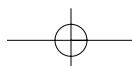
Jeżeli chodzi o złącza **zaciosowe**, to wykonywane są one głównie w połączeniach krzyżowych pod różnym kątem (np. krokwi z murłatą lub płatwią). Jeden z elementów nacinana się w taki sposób, aby utworzyć oparcie na drugiej części. Nacięcie nie

może być głębsze niż 1/3 szerokości elementu i po połączeniu musi opierać się całą powierzchnią na murłacie. Gwoździe wbite skośnie w łączonym miejscu stanowią wzmocnienie złącza. Natomiast złącza **stykowe**, które służą do łączenia krzyżowego (np. słupa z płatwią), wymagają jedynie wyrównania i ścięcia krawędzi na powierzchni czołowej jednego z elementów. Obciążenie złącza może być tylko prostopadłe do niego, a przed wzajemnym przesunięciem zabezpieczają skośnie wbite gwoździe.

Alternatywą dla wspomnianych połączeń są natomiast łączniki stalowe, których zastosowanie znacznie upraszcza wykonywanie złączy. Różne rodzaje łączników pozwalają na wykonanie połączeń wzdłużnych, kątowych i krzyżowych elementów o różnych przekrojach, których nie trzeba dokładnie dopasowywać do siebie. Mogą one też służyć do wzmocniania złączy tradycyjnych. Łączniki o dobranym kształcie i wymiarach przybijają się gwoździami i zwykle mocuje się je po obu stronach złącza. Łącząc elementy możemy również śrubami. W tych połączeniach obciążenie przenoszone jest przez śrubę osadzoną w otworach wywierconych w obu elementach. Pod nakrętkę i łeb śruby wkłada się podkładki o dużej średnicy, co zapewnia rozłożenie nacisku złącza śrubowego na większą powierzchnię. Żeby ochronić drewno przed rozłupaniem, złącza – te umieszczone w pobliżu końców elementów – wzmocniane są dodatkowo metalowymi nakładkami.

rys. SIMPSON STRONG-TIE

Co to jest lukarna i jak ją się wykonuje?

Lukarną nazywamy nadbudówkę w dachu z oknem fasadowym. Dach lukarny wykonuje się zwykle jako dwuspadowy lub z naczółkiem. Zależnie od wielkości i kształtu, konstrukcję lukarny wykonuje się z drewna lub betonu. Lukarny drewniane zwykle nie są szersze niż 2 m i składają się z ramy opartej na ścianie kolankowej oraz dwóch pogrubionych krokwi dachowych, na których opiera się szkieletowa konstrukcja boków lukarny i jej zadaszenie. Boczne ściany od zewnątrz wykańcza się panelami winylowymi (sidingiem) bądź drewnianymi, blachą trapezową lub gontem bitumicznym, mocowanym do poszycia z płyt OSB.

Małe lukarny – służące wyłącznie jako doświetlenie poddasza – mogą się opierać bezpośrednio na krokwiach, w pewnej odległości od ściany kolankowej. Najczęściej mają one kształt półokrągły i nazywane są wolim okiem. Szerokie lukarny, głównie w kształcie trapezu lub łuku, budowane są na żelbetowej ramie wpuszczonej w ściankę kolankową. Rama taka musi być ocieplona, by nie było

strat ciepła, jest to jednak dość trudne do wykonania. Ramę można wykonać w deskowaniu traconym z płyt zrębkowo-cementowych lub OSB. Wewnątrz deskowania umieszcza się wtedy płyty styropianowe, zbroi i wypełnia betonem. Deskowanie z płyt zrębkowo-cementowych można bezpośrednio otynkować, natomiast płyty OSB wykańcza się panelami lub listwami drewnianymi.

fot. ALUPLAST

Poddasze użytkowe doświetla się lukarną lub montując okna dachowe

Jak sprawdzić poprawność zmontowania więźby?

Zacznijmy może od tego, kto powinien kontrolować. Najlepiej jeśli będzie to dekarz, który zajmie się wykończeniem domu. Sprawdzenie konstrukcji dachowej przez nas samych może być bowiem niebezpieczne ze względu na wysokość i trudny dostęp. A teraz to, co podlega kontroli – sprawdzenie rozstawu i prostoliniowości ustawienia krokwi, jakość złączy ciesielskich, wykończenia brzegów okapowych oraz obejść wokół kominów. Rozstaw krokwi kontroluje się mierząc odległości między nimi przy okapie oraz w kalenicy. Patrząc wzdłuż rzędu krokwi, można mniej

fot. ERAGA

więcej ocenić czy zmontowane krokwie tworzą od góry równą płaszczyznę. Wiarygodniejszym sprawdzeniem będzie jednak rozciągnięcie sznura napiętego między skrajnymi krokwiami. Wszelkie złącza zaciosowe i nakładkowe muszą być tak ukształtowane, aby oba elementy stykały się na całej powierzchni połączenia i były wzmocnione gwoździem lub śrubą. Końce krokwi powinny być obcięte pionowo, z jednakowym wysunięciem wzdłuż linii prostej. Przy kominie odległość krokwi od jego powierzchni musi wynosić przynajmniej 15 cm i żaden element drewniany nie może się na nim opierać. Chcąc uchronić więźbę przed ewentualnym uszkodzeniem przez wiatr, do czasu ułożenia pokrycia dachowego, powinna zostać prowizorycznie usztywniona skośnie przybitymi deskami. W celu ochrony przed korozją biologiczną można przeprowadzić dodatkową impregnację drewna tam, gdzie pozostały miejsca niezabezpieczone.

Czy i kiedy układać folię wstępnego krycia?

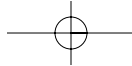
Charakterystyczną cechą folii dachowej (FWK – folii wstępnego krycia) jest możliwość przepuszczania pary wodnej w jedną stronę i jednocześnie ochrona przed przenikaniem wody w drugą. Ze względu na swoje właściwości, powinna być układana na każdym dachu spadzistym, niezależnie od rodzaju pokrycia i przeznaczenia poddasza. Folia chroni przed przeciekami przez niewielkie nieszczelności pokrycia, wilgocią wykraplającą się na spodzie dachu w wyniku dobowych zmian temperatury oraz umożliwia odparowanie wilgoci z warstwy ocieplającej, która przenika z ogrzewanych pomieszczeń poddasza. Na pewien czas – nawet do trzech miesięcy – zabezpiecza również budynek przed opadami do czasu ułożenia docelowego pokrycia dachowego. Większość dostępnych folii ma wysoką paroprzepuszczalność, co umożliwia układanie folii bezpośrednio na ociepleniu, bez konieczności zapewnienia szczeliny wentylacyjnej między nią a izolacją cieplną z wełny mineralnej. Dlatego, wybierając folię należy zwrócić uwagę przede wszystkim na podawaną przez producenta paroprzepuszczalność, która nie powinna być niższa niż 1000 g/(m²x24 h). Metody pomiaru paroprzepuszczalności są różne, dlatego bardziej precyzyjna jest informacja o paroprzepuszczalności względnej oznaczanej wskaźnikiem Sd. Folie wysokoparopruszczalne mają współczynnik Sd mniejszy niż 0,05 m.

Jeśli folia będzie tymczasowym pokryciem, lub będzie ułożona pod dachówką, powinna mieć wysoką wytrzymałość na uszkodzenia mechaniczne (pod pokrycia na pełnym deskowaniu może być mniej wytrzymała). Oczywiście, mocna folia będzie też bardziej odporna na uszkodzenia podczas robót na dachu.

fot. MARMA

Folia paropruszczalna – warstwa wstępnego krycia uszczelniająca wszystkie rodzaje pokryć dachów skośnych leżące na łatach

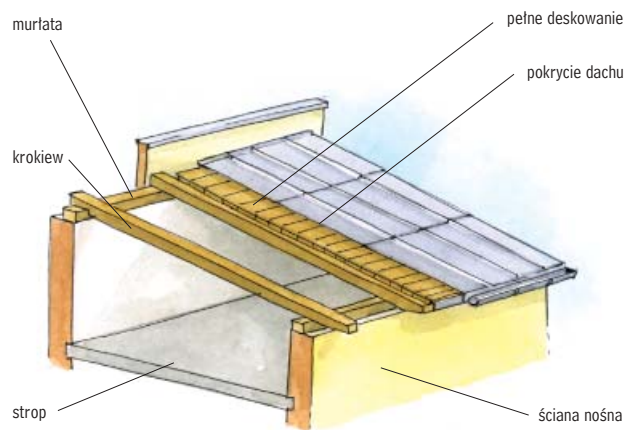

MÓJ PIERWSZY DOM

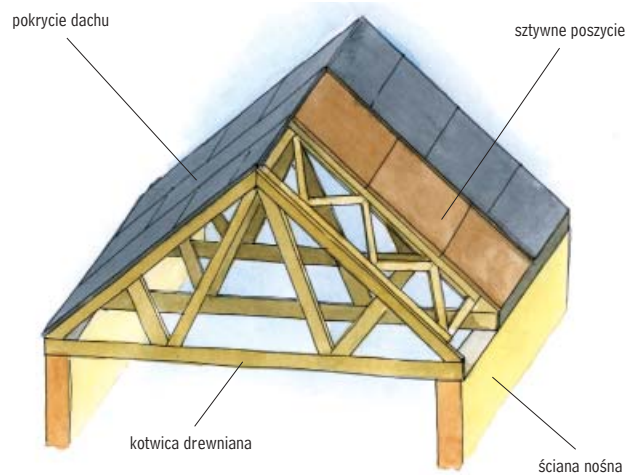
Jak przygotować dach pod pokrycie?

Pokrycie dachu układa się na łąkach albo na pełnym poszyciu z desek, płyt OSB lub sklejki. Pamiętajmy, aby przed ułożeniem pokrycia wyprowadzić komin na planowaną wysokość i wykończyć go tynkiem, ceglami lub płytkami klinkierowymi. Uchroni to bowiem gotowe pokrycie przed ewentualnym uszkodzeniem czy zabrudzeniem. Na tym jednak nie koniec, musimy również wykonać obróbki blacharskie, osadzić okna dachowe i zamontować rynnowanie lub przynajmniej zamocować rynny (uchwyty podtrzymujące rynny).

Przejdźmy teraz do łąk, do których będzie mocowane pokrycie. Ich przekrój i rozstawienie zależą od rodzaju i wymiarów elementów pokrycia, odstępów między krokiewiami, a także kąta pochylenia połaci. Na dachach o mniejszym spadku, elementy pokrycia trzeba układać z większym zakładem, a więc łąki mocowane są gęściej. Ołacenie dachu powinno być zawsze wykonane zgodnie z zaleceniami producenta pokrycia dachowego, które zwykle są w dołączonej do materiałów uproszczonej instrukcji montażu. Warto z niej skorzystać, nawet jeśli zatrudnimy autoryzowanego wykonawcę, by móc kontrolować poprawność prowadzonych robót. Jeżeli natomiast zdecydujemy się na pełne deskowanie dachu, to musimy wiedzieć, że układa się je z desek grubości 22-25 mm, płyt OSB 3 lub sklejki wodoodpornej grubości 18-22 mm. Deskowanie, do którego będzie bezpośrednio mocowane pokrycie dachu (np. gonty bitumiczne), powinno być wykonane z desek przynajmniej jednostronnie struganych i łączonych na pióropust. Unikniemy dzięki temu widocznych, szpecących dach nierówności. Poszycia arkuszowe (płyty OSB, sklejka) układa się w taki sposób, by złącza pionowe w kolejnych rzędach miały się (jak spoiny w ceglany murze), a do łączenia w poziomie używa się specjalnych spinek. Można też układać płyty z frezowanymi krawędziami łącząc je na zakładkę tak, aby wręcz wyższej płyty opierał się na wrębie płyty umocowanej niżej.

Konstrukcja dachu z deskowaniem pod pokrycie dachowe

Konstrukcja dachu z deskowaniem z płyt

REKLAMA

ul. Drogowa 9
03-109 Warszawa
tel./fax 022 676 84 69, tel. kom. 0601 361 496, 0501 505 501
<http://www.wid-bud.pl>

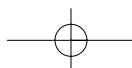
PRODUCENT/INSTALATOR

- biologicznych przydomowych oczyszczalni ścieków
- zbiorników szambowych
- zbiorników na gnojnicę
- studzienek wodomierzowych
- studzienek kanalizacyjnych
- separatorów tłuszczu

świadczy usługi w zakresie odprowadzenia wody deszczowej

Sprzedaż ratalna

Przygotowywanie dokumentacji projektowych i przetargowych dla Urzędów Gmin z zakresu odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków bytowych

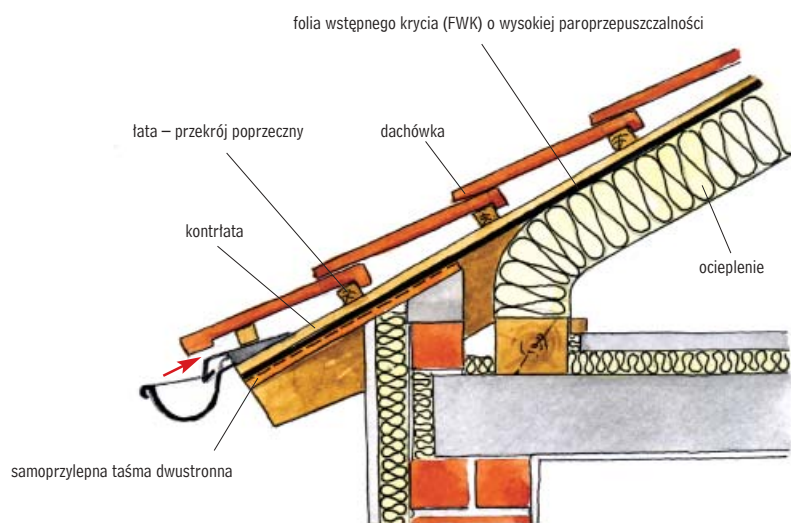
Jak zapewnić wentylację pokrycia dachu?

Cyrkulację powietrza pod pokryciem dachu zapewnia, utworzona przez kontrłaty, pustka oraz wlot powietrza przy okapie oraz jego wylot w kalenicy. Od wysokości kontrłat zależy powierzchnia przekroju wentylacyjnego pod pokryciem.

Przeważnie wysokość ta wynosi ok. 2,5 cm, co zapewnia wystarczającą cyrkulację powietrza na dachach z krokiewiami o długości do 10 m. Czasami jednak w pokryciu umieszcza się dodatkowe elementy wentylacyjne, takie jak: kominki lub specjalne dachówki. Ma to miejsce wtedy, gdy długość połaci dachu przekracza 12 m, w dachu jest dużo okien połaciowych lub przez połać przechodzi szeroki komin. Kominki lub specjalne dachówki montuje się nad i pod taką przeszkodą, by umożliwić wentylację pokrycia wokół niej. Jeżeli pod pokryciem dachowym ułożona jest folia o niskiej paroprzepuszczalności, trzeba zapewnić cyrku-

lację powietrza w dwóch przestrzeniach – pod pokryciem oraz pod folią. Dlatego w kalenicy folia musi być przecięta i zawinięta tak, aby powstał

przelot szerokości mniej więcej 10 cm. Następnie w to miejsce wkłada się pas specjalnej folii wentylacyjnej.

Wentylacja dachu w okapie

REKLAMA

AR-MAR BROTHERS, Marek K.Świergiel

Wolica, ul. Długa 40

05-830 Nadarzyn

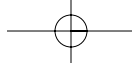
tel. (22) 729 84 84

faks (22) 729 84 48

e-mail: marek.armac@neostrada.pl

www.super-dach.pl

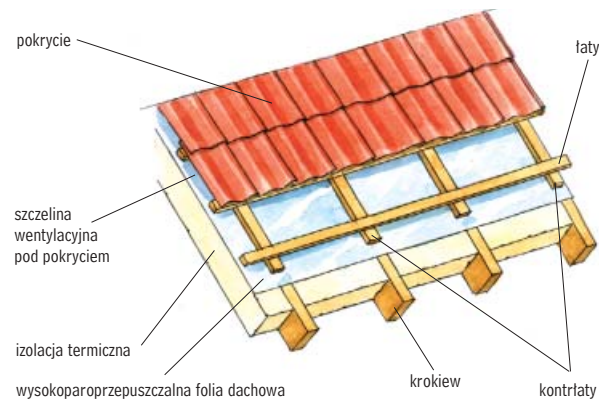
MÓJ PIERWSZY DOM

Jak układać folię dachową?

Folie wstępnego krycia układa się bezpośrednio na krokwiach, pasami równoległymi do okapu, z zakładem co najmniej 15 cm. Szerokość zakładu na większości folii zaznaczona jest barwną linią. Trzeba też zwrócić uwagę na ułożenie jej właściwą stroną (napisami na wierzchu). Podczas układania folia powinna być mocno napięta i wstępnie przymocowana zszywkami. Następnie przybija się kontrłaty, które ostatecznie mocują folię do krokwi.

Długość kontrłat powinna odpowiadać szerokości pasa układanej folii – dzięki temu jest ona mocowana na bieżąco w miarę postępu prac. Równocześnie z układaniem folii powinny być także przybijane łąty nośne lub poszycie z desek, co umożliwi bezpieczne, zarówno dla ludzi, jak i dla folii, chodzenie po dachu. Wokół kominów, okien dachowych i wentryzników folia powinna być zawsze wywijana do góry i uszczelniona taśmą samoprzylepną. Ewentualne rozdarcie trzeba naprawić poprzez sklejenie zbrojoną folią samoprzy-

lepną, a jeśli uszkodzony fragment folii jest duży – w to miejsce wkleja się lub przybija nową folię.

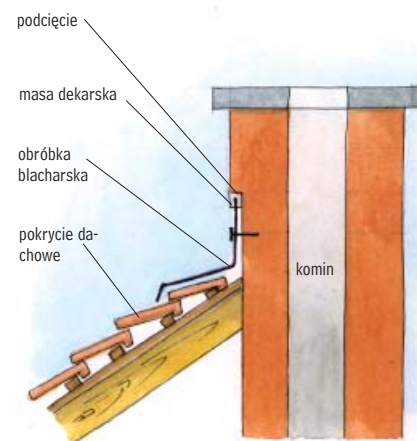

Konstrukcja dachu z wysokoparoprzepuszczalną folią dachową

Jakie wykonać obróbki blacharskie?

Na wklęsłych załamaniach dachu (w koszach) układa się szerokie pasy blachy powlekanej, która kolorystycznie powinna komponować się z pokryciem. Jednak coraz częściej zamiast blachy powlekanej stosuje się specjalne taśmy i gotowe fartuchy z różnego rodzaju blach, które można dopasować do rodzaju pokrycia. Należy zwrócić uwagę, aby elementy obróbek wchodziły dostatecznie głęboko pod pokrycie, co zapobiegnie przeciekom przy zacinającym deszczu. Oczywiście wszelkie złącza blachy powinny być uszczelnione silikonem dekar skim. Komin, okna dachowe i rynny – to kolejne miejsca, gdzie trzeba wykonać obróbki. Wokół kominą górną kra-

wędz blachy wpuszcza się w rowek wy cięty w ścianie kominą lub zakrywa specjalną listwą. Natomiast specjalne fartuchy dostosowane do rodzaju pokrycia układa się dokoła okien dachowych. Chcąc zapobiec wnikaniu wody pod pokrycie na krawędzi dachu, konieczne jest umocowanie fartucha nad rynnowego. Poza tym, obróbki blacharskie mogą być też konieczne na szczytowych krawędziach dachu lub na kalenicy. To jednak uzależnione jest od rodzaju materiału zastosowanego na pokrycie dachu i dostępnych elementów uzupełniających, przeznaczonych do wykańczania pokrycia. A teraz najważniejsze. Pamiętajmy, że staranność wykonania obróbek blachar-

Obróbka blacharska kominą

skich często decyduje o szczelności pokrycia, gdyż przecieki najczęściej występują właśnie w miejscach przejścia przez dach kominów, rur wywiewnych lub osadzenia okien połaciowych.

REKLAMA

Producent wysokiej klasy akcesoriów dachowych

- łąwy i stopnice kominarskie,
- płotki przeciwnięgowe,
- spinki dachówki,
- uchwyty listwy kalenicy.

PPHU Opak-Met
ul. Poznańska 40-42,
88-100 Inowrocław
tel. 052 355 09 00, faks 052 355 09 02
www.opakmet.com.pl, firma@opakmet.com.pl

Nasze produkty posiadają aprobatę ITB. Działamy w oparciu o system zarządzania jakością ISO 9001:2000.

